

Manifest contra l'assetjament escolar i per la convivència als centres educatius

Avui ens reunim en silenci i amb el cor colpit per un fet que no hauria d'haver passat mai. Fa uns dies, una alumna d'un centre de secundària de Sevilla va perdre la vida després de patir una situació d'assetjament. Des d'aquí volem expressar el nostre condol més sincer a la seva família, als seus companys i a tota la comunitat educativa que l'envoltava.

Aquest fet ens recorda, amb una duresa que costa d'assumir, que **l'assetjament escolar mata, fereix i deixa marques profundes**. I que cap centre, cap aula i cap persona està completament fora d'aquest risc si no ens impliquem tots a prevenir-lo i a aturar-lo.

Per això, avui alcem la veu per dir prou.

Prou a mirar cap a una altra banda.

Prou a riure les humiliacions.

Prou a callar davant la injustícia.

Cadascun de nosaltres té un paper essencial:

- Si veus que algú és insultat, exclòs o humiliat, **no callis**. Busca ajuda, parla amb un adult de confiança, amb un professor o amb l'equip d'orientació.
- Si ets víctima, **no estàs sol/a**. Hi ha persones disposades a escoltar-te i a protegir-te.
- Si alguna vegada t'has equivocat i has fet mal, **pots canviar**, pots demanar perdó i començar de nou.

La convivència no és només absència de violència; és **respecte, empatia i cura mútua**. Construir un centre segur i amable és responsabilitat de tots: professors, alumnes, famílies i tota la comunitat.

Avui fem un compromís:

El compromís de no callar davant l'assetjament.

El compromís de cuidar-nos, d'escoltar, d'estar atents.

El compromís de fer de la nostra escola un lloc on tothom se senti acceptat i estimat.

Que el record d'aquesta nena no sigui només tristesa, sinó **una llavor de canvi**. Que la seva història ens empenyi a fer millor les coses, a ser més humans, més valents i més solidaris.

Gràcies.